

Г. Тодоровъ

Горко на победенитѣ!

Горко на победенитѣ! говорятъ вѣковетѣ. Всѣкога и всѣкдбата на победенитѣ е била еднакво лоша. Отъ мрачнитѣ епохи на старитѣ времена, презъ днитѣ на вѣзхода на християнството, та дори въ днешнитѣ времена на претенциозния, културенъ и цивилизиованъ свѣтъ, победителитѣ си приличатъ съ грубостта си като две капки роса.

Разликата е само въ видимостта на жестокоститѣ. Едно време победительтѣ влизаше въ завоюваната територия на врага, отвличаше женитѣ и децата му, разоряваше жилищата, граббаше и безчинствуваше безнаказано до пълна животинска насита, а когато си отиваше, освѣтяваше пжтя си съ пламъците на горящите градове и села. . . .

Слава Богу, сега „християнизираниятѣ“ победител не върши тая видима вандалщина, отъ която биха се уплашили и слабитѣ нерви на близките му. Сега победительтѣ, съ ржавица на ржка, на една маса съ победения, скривайки грабителския си образъ задъ параграфитѣ на мирните договори, съ фалшива осанка на помирение обира залъка на цѣли поколѣния въ формата на репарации. . . .

Въ стария свѣтъ **самитѣ победени** понасяха всички отговорности, задето сѫ воювали и сѫ останали победени. Единствено **само тѣ** изживяваха ужаса на поражението. Бурята дойдѣше и заминаваше съ най-голѣмата си грозотия. Победенитѣ — виновниците на сѫбата си — понасяха въ сълзи, гладъ и мизерия сѫществуването. Дохождаха следъ тѣхъ, обаче, други поколѣния, тѣ продължаваха своето сѫществуване отъ труда и творчеството на всѣкидневното си по-нататъшно развитие.

Горко на победенитѣ! Сега победительтѣ е по-жестоко-сърдечень. Той гледа да зароби идешитѣ поколѣния. И за да не се възбужда тѣхното съзнание, защото напредъкътъ на хората влияе на общата съвѣсть, новиятъ победител, като не взема живи парчета меса, обявява **комерсиализиране** на репарациитѣ, за да не се повдигнатъ въпроси за несправедливостъ на тежести. Комерсиализиранъ дѣлъ. Търговски дѣлъ. Нѣщо като обикновенъ търговски заемъ, стабилизиранъ въ основанията си и неизмѣримъ въ погашенията. Една подходяща формула за комерсиализиранитѣ души на цивилизованитѣ европейски победители! . . .

Плитка човѣшка, не човѣшка, а банкерска хитростъ, която